

Dit is een voorbeeldtekst uit het boek "Vertellingen uit de Karavanserai" door Lut Baten en Leila Besharat. Deze tekst kan je integraal delen met geïnteresseerden met vermelding van de auteurs.

Het boek wordt uitgegeven door Uitgeverij sterck&devreese, en is binnenkort te verkrijgen o.a. bij De kleine Johannes, Leuven.

Vertellingen uit de Karavanserai – DE KRAAI OP DE CATWALK © 2021 by Lut Baten, Leila Besharat is licensed under CC BY-NC-ND 4.0. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

EEN KRAAI OP DE CATWALK?

"Wel, er was eens een kraai die een patrijs zag lopen. Mmm, mooi loopje, dacht hij. Dat wil ik ook wel kunnen. Hij probeerde het, maar het lukte hem niet. Natuurlijk niet.

Maar de kraai volhardde en zette zijn gedachten op lopen zoals een patrijs. 't Was geen gezicht. Een papegaai die aan de kant zat, bekeek het gedoe. "Och, kraai! Wat steek jij toch uit? Is er iets mis met jou? Waarom loop je zo?" Maar de kraai, bedwemeld door zijn valse trots, bleef ook de volgende dagen de loop van de patrijs nabootsen.

De kraai voelde wel dat het moeilijk was om op die manier evenwicht te houden. Maar het streelde zijn ego dat alle dieren verrast waren en naar hem wezen en lachten. Hij verbeeldde zich dat ze verbaasd waren over de schoonheid van een lopende kraai.

Even verderop in de perenboom zat de uil te soezen. Hij opende een oog. Wat was al dat gejoel? Hij trok ook zijn andere oog open, spitste zijn oren en toen wist hij waarom alle dieren lachten. Een ijdele kraai probeerde te lopen zoals een patrijs. Hij draaide met zijn ogen. Wat een spektakel.

Hij riep: "Oeoe, kraai, wat doe je? Na een leven lang lopen en vliegen als een kraai wil je nu met de poten van een andere vogel lopen?" De kraai, die liep en ondertussen naar de uil luisterde, draaide plotseling zijn poten en viel pardoes op zijn bek.

De kraai schaamde zich en probeerde recht te krabbelen zoals hij vroeger deed. Maar hij had al zoveel dagen zo hard geprobeerd om zoals de patrijs te lopen dat hij zijn eigen manier van lopen vergeten was.

De uil fronste de ogen, schudde zijn hoofd en zei: "Ach kraai toch! Je wil zo graag leren lopen zoals een patrijs, maar nu ben je vergeten hoe een kraai moet lopen."

